

جوراب بافی استان مازندران

علی محمودی عالمی^۱، نسرين گنجينه^۲

۱- علی محمودی عالمی استادیار گروه هنر دانشگاه مارلیک نوشهر

۲- نسرين گنجينه دانشجوی کارشناس ارشد طراحی لباس دانشگاه مارلیک نوشهر

چکیده

روستاهای مازندران میراث دار هنرهای دستی و بومی است که در گذر زمان رو به فراموشی نهاده اند. صنایع دستی اغلب کارهای فرهنگی و رسمی تری تلقی میشود زیرا به عنوان بخشی از ملزومات زندگی روزمره مطرح هستند. نقش مایه های جوراب های بافتنی نمود اشیا و عناصر طبیعی با فرمهای پیچیده انسانی به ندرت در دست بافت ها دیده شده ولی نقش حیوانات و پرندگان و درختان و گیاهان کاربرد بهتری دارد. دست بافته ها یکی از نمادهای بارز فرهنگی هستند که همانند زبان، گاه گروه های قومی را از یکدیگر متمایز و معلوم می کنند که هر یک به کدام تمدن و سرزمین تعلق دارند. دست بافته های استان مازندران نیز همانند تمام نقاط ایران، واجد ویژگی زیباشناختی و مبتنی بر امکان تولید مواد اولیه اند این دست بافته ها تنوع بسیار دارند چنان که برخی از مهم ترین آنها عبارتند از جوراب بافی، گلچیم، جاجیم، انواع رواندازها و پتوها، چادر شب و ... علاوه بر تهیه مواد اولیه در منطقه، انواع رنگ بندی و نقوش به کار رفته در این بافته ها، الهام گرفته از طبیعت و زیستگاه پیرامون بافندگان است که در طول زمان، تثبیت و تبدیل به نقش و شکل رایج شده است. برای تهیه اطلاعات مرتبط با این دست بافته ها از منابع مکتوب و کتابخانه ای استفاده شده است.

واژگان کلیدی: جوراب بافی. هنرهای دستی. روستاهای مازندران. نقش مایه. دست بافته ها

1 - AlimahmodiAlami@yahoo.com

2 - niloufarganjineh@gmail.com